

2. Маркович В.М. (1997). Вопрос о литературных направлениях и построении русской литературы XIX века. *Освобождение от догм. История русской литературы : Состояние и пути изучения : в 2 т. М. : Наследие. Т.1. с. 241–249.*

3. Маслова А.Г. (2013). Жанровая система масонской поэзии XVIII в. *Известия Уральского федерального университета. Серия 2. Гуманитарные науки. №. 4 (120). С.145–158. URL: <https://journals.urfu.ru/index.php/Izvestia2/article/view/1536>*

4. Маслова А.Г. (2013.). Мифопоэтика суточного времени в русской масонской поэзии XVIII века. *Вестник Костромского государственного университета. № 1. С. 113–116. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/mifopoetika-sutochnogo-vremeni-v-russkoj-masonskoj-poezii-xviii-veka>*

5. Савоськина Т.А. (2020). Историческое бытие в поэтической рецепции С.А. Тучкова. *Journal of Danubian Studies and Research. Vol. 10. N 2. URL: <http://dj.univ-danubius.ro/index.php/JDSR/issue/view/27>*

6. Савоськина Т.А. (2019). Псалтирная традиция в поэзии С.А.Тучкова. *Крос-культурний код Подунав'я: історико-лінгвістичні студії. Ізмаїд: РВВ ІДГУ; «СМИЛ», с. 118–123.*

7. Тучков С.А. (1996). Записки. *Золотой век Екатерины Великой. Воспоминания. М.: Университетская библиотека, 335 с.*

8. Шишкова Р.П. (2016). Сергей Алексеевич Тучков. Измаил: Издатнльський дом «Курьер». 240 с.

ІНСТАГРАМ-ПОЕЗІЯ ІЗМАЇЛЬСЬКОГО ПОЕТА АНДРІЯ БУТАКОВА

(Instagram адреса: «@butakovshapiro»)

Олексій Кискін

кандидат філологічних наук, доцент

Ізмаїльський державний гуманітарний університет

kiskinalexey@gmail.com

Всесвітнє співіснування людей за допомогою соціальних мереж – це цілком набуття перших десятиліть ХХІ століття. Особливо відчутно в останній пандемічний рік звернення споживачів Інтернету до сайтів в яких йдеться про літературну

творчість. Можливо цей інтерес мережевої спільноти пов'язаний із тією можливістю, яку надає динамічний розвиток сучасних комунікативних технологій та їх поширення у багатьох частинах світу. Особливо можливість нечисленної людської спільноти у короткий проміжок часу (а його забагато витрачають у період карантинного усамітнення) досягти вершин творчої спадщини класиків чи поцікавитись літературними новаціями сучасних митців.

Крім цієї важливої можливості миттєвого доступу до будь-якої інформації, користувачів Інтернету приваблює можливість бути у курсі новин Всесвіту, твоєї країни та подій, що зараз відбуваються з твоїми близькими чи друзями. До цього переліку потрібно додати потенціальність фахового навчання, набуття безлічі компетенцій та навичок у будь яких видах людської діяльності. А також можливості працевлаштування, інтернет-робота чи керівництво всесвітніми бізнесовими корпораціями, необмежене спілкування та розваги.

Але таке явище, як виокремлення інтернет-сайтів у яких презентується саме власний творчий доробок, тобто створення у всесвітньому павутинні таких власних інтернет-локусів, можна віднести до подій останніх десятиліть ХХІ століття.

У розмаїтті літературних сайтів, що надають інтернет-спільноті ознайомитися з літературними надбаннями сучасних письменників, фахівців та аматорів, багато таких, що вже давно зарекомендували себе і користуються попитом у користувачів. Але з появою нової платформи Інтернет, яка надає новітні можливості у створенні контенту, якій наповнений індивідуальним творчим доробком, виникає нове інтернет-об'єднання користувачів.

Інстаграм – це місце в всесвітній мережі, де реалізує свій творчий потенціал ізмаїльській поет Андрій Бутаков (*Instagram адреса: «@butakovshapiro»*). Його поетичний пошук перебуває у постійній динаміці. Ізмаїльській поет намагається використовувати багате розмаїття способів відтворення поетичної думки, донесення плодів свого натхнення, що у такому

багатому розмаїттю надає можливості мережа Інстаграм. Через неї він спілкується, знайомиться, працює, пише або створює відео- та звуковий поетичний образ, знайомить читачів зі своїми роботами і, як і кожна творча особистість бажає розуміння.

У сьогоденнішому світі творча людина, а зараз точніше вживати вислів «творчі люди», цей одинак всесвіту набув майже неймовірних можливостей, залучивши до своєї поетичної майстерні такий оригінальний інструмент як Інтернет. З нього світова спільнота дізналася про багатьох талановитих людей: співаків, художників, композиторів та майстерних виконавців. Всі вони отримали найнеобхіднішу складову, яка дає талановитій людині силу й віру в своє покликання та натхнення продовжувати творчій шлях – власну аудиторію, можливість надати своїй поезію якнайбільшій публічності.

У попередні культурно-історичні у мистецтва, наприклад поетичного, була своя географія. Для того щоб ознайомитись із витвором мистецтва, тобто буквально доторкнутися до нього, потрібно було мати вільний час і мати певний статок, бо потрібно було якимось чином до простору потрібної вам речі з власного простору потрапити. Мистецьки витвори можна було відчутти у просторі театральної чи концертної сцени, простору бібліотечних архівів, зібрань живопису та скульптури, архітектурних пам'яток. Саме у цих спеціальних поодиноких у більшості свого розташування місцях можна було відчутти авторську свідомість, отримати естетичні емоції від залучення до творчого процесу. Інтернет змінив цю модель. Раптом мистецтво залишилося без географії. Мережеві платформи, надаючи можливість доступу творчої особистості до всесвітньої читацької аудиторії трансформують сучасне уявлення про поезію.

Революція в поезії взагалі ще не оцінена. Визнали, причому всі верстви населення – від фахівців-інтелектуалів до фермерів чи кур'єрів – революцію у всіх видах мистецтва, окрім поезії. У кожному куточку сучасного світу, де знають хто такий, наприклад, Казимир Малевич, розуміють що «Чорний квадрат» – це ікона сучасного мистецтва, на якій зображено Всесвіт за мить

до його створення. У споріднених до ліричної поезії – епічній прозі і драматичному мистецтві – їх авторами на протязі всього ХХ століття проводилися колосальні творчі експерименти. Вони здебільше виглядали як творчі вибухи, непередбачувані прозріння, що скидають всі художні канони, масштабні та короткострокові спалахи Кафки або Джойса, Брехта або Іонеско.

Але, наприкінці ХХ століття постмодерністська естетика, виводячи художній образ на рівень літературного симулякру, поглинула і переробила всі попередні літературні напрацювання й творчі знахідки, що стали вже канонічними, а тому нібито поза критичного переосмислення. Продуктом літературної творчості стала поява постмодерністського роману і постмодерністської драми. Ці жанрові утворення зібралися в достатньому для літературознавчого дослідження текстуальному обсязі і вже пройшли період своєї теоретизації, незважаючи на величезний список визначень самого терміна «Постмодернізм» і характеристик його проявів в епічних і драматичних творах.

І тільки в поетичному мистецтві, революція, яку почали Володимир Маяковський, Давид Бурлюк і Велемір Хлебніков, тривала все ХХ століття і не закінчилася і у сьогоднішні. Мало того, поезія не тільки не загальмувала свій розвиток, але увібравши в себе все творчі експерименти минулого століття, у новому ХХІ немов «обнуляє» їх в соціальних мережах на кшталт Інстаграм, яка відчуває масовий попит в останні десятиліття.

Свеча горела

На столе

Свеча горела

Где ты просила

Посильней

Лишь, контур мелом... [1]

Інстаграм трансформує наше уявлення про поезію, бо сучасна поезія стала об'ємною, вона придбала третій вимір. Як будь-який інструмент, Інстаграм в певній мірі завдає свої правила гри: відеоролики повинні бути не довше хвилини, а вірш – в ідеалі, уміщатися на одному знімку. Звичайно, можна

привчити свою аудиторію читати вірші в описі, але це – зайве «кляцання мишею», при якому незмінно втрачається частина публіки. Або можна шукати інші шляхи «подачі» вірші. Втім, твердих правил на платформі немає.

Творчий пошук Андрія Бутакова відповідає розмаїттю можливостей, що надає Інстаграм-поезія. Його творчий досвід не був обмежений нехитрим «причепленням» віршів у вигляді підпису до якої-небудь більш-менш привабливої картинки. Цей початковий період ізмаїльській поет швидко подолав. Після були спроби начитувати вірші на відео. Зараз Андрій сміливо експериментує з візуальною подачею, шрифтами, поєднанням букв і малюнків, прагнучи сконцентрувати твір до дуже короткої написи на самому зображенні – що, напевно, більш точно відповідає поняттю Інстаграм-поезія, а не «взагалі вірші, які вивісили на Інстаграмі. І оскільки розмір кожної картинки досить маленький, то стислість тут не просто сестра таланту, а запорука виживання на платформі. Останнім часом у творчому доробку Андрія Бутакова з'явилося багато публікацій в Інстаграм пов'язаних з темою самоізоляції під час карантину, яка посилює відчуття самотності та непорозуміння.

Четверг сегодня
как всегда
четвертый день
любой недели

А мне
все семь
как никогда
От коронарусели [1]

***

Китайский караван,
привез коронавирус,
Пойди, докажи,
Что ты не верблюд. [1]

***

Казнь проходит

он-лайн,
На правах карантина,
Вирусуя из стай,
Нас до стада скотины,
Задыхаясь в себе,
В пандемии терпения,
Мы несем по стране,
Храп предсмертного
блеянья... [1]

Для того, щоб у тих, хто уперше знайомиться з творчістю ізмаїльського поета, не виникло відчуття, що його поезія наповнена трагічним світовідчуттям, можна привести приклад комічного віршу на сумну тему захворювання Ковідом:

Жена заболела
Любовник с ней тоже
За тещу боюсь –
Поправиться может [1]

Справжнім лідером сучасної Інстаграм-поезії є канадсько-пенджабська поет Рупі Каур. Найголовнішим приваблюючим фактором Інстаграму вона вважає демократичність: «Коли я почала користуватися Instagram, я була звичайним учнем з родини робочого класу. Моя мама не говорить англійською. Мій тато – водій вантажівки. Ніхто не міг дати мені пораду, де публікуватися. Якби не Інтернет, я, дівчина з племені сикхів, ніколи б не була опублікована в традиційному західному літературному світі» [2].

За досить короткий термін завдяки наполегливій праці зараз на платформі Інстаграм у двадцяти восьми річної Рупі Каур близько чотирьох (!) мільйонів прихильників, а кількість «лайків» за вдалу публікацію переважає за півмільйона. До творчого доробка інстаграм-поету входять дві книги, які вона видала на основі своєї мережевої творчості. Milk & Honey та The Sun and Her Flowers – це назви книжок Рупі Каур були перекладені на десятки мов світу та за лічені дні розійшлися після появи у продажу

сотнями тисяч екземплярів.

Ще однією особливістю мережевої літератури є те, що саме поети-жінки активно підкорюють Інтернет-простір. Одна з них – уродженка південноукраїнського міста Херсон – Наталя Крофтс. Отримавши блискучу філологічну освіту в МДУ та Оксфорді, вона є активним інтернет-автором, її чисельні публікації можна зустріти у численних переважно російських журналах та виданнях. Наталя Крофтс характеризує себе як блукача. Вона дійсно прожила по декілька років у майже п'ятдесяти країнах світу, що знайшло відображення у її творчому доробку. Це зауважує сучасний російській письменник, перекладач, художник Володимир Алєйніков, який виріс у Кривому Рогу: «Зрение у Натальи Крофтс – обострённое, сфокусированное на том, о чём она говорит. Словно магическим лучом, она выхватывает, выбирает из увиденного ею многообразного мира характерные и точные детали – и за соединением красочной географии с уникальной биографией неизменно встаёт обобщение» [3].

Українські Інтернет платформи вже давно заохочують вітчизняних митців до публікації на їх ресурсах власної творчості. Це такі мережеві видання, як <http://bukvoid.com.ua/events/internet/2010/07/12/073545;>
[http://www.poetryinternational.org/;](http://www.poetryinternational.org/)
<http://litforum.net.ua>.

А новий міжнародний контент *Poetree* містить більш ніж двадцять п'ять тисяч віршів від семисот поетів зі всього всесвіту. «Серед інших на сайті представлені як класики української поезії, так і сучасні автори: Катерина Бабкіна, Іван Малкович, Сергій Жадан, Ірина Цілик, Юрій Андрухович, Василь Махно та інші» [4].

Вивчення та аналіз Інстаграм-поезії чи, взагалі, Інтернет-літератури спотикається з цілим рядом дослідницьких завдань, вирішення яких надасть сучасним літературознавцям необхідний термінологічний інструментарій, який буде стимульовано практично-теоретичною базою, яку надасть розвинутий та

поширений у суспільному користуванні потужний та креативний медіа контенту масштабах земної кулі. Як зазначає у своїй статті «ПОЕЗІЯ.net Тези про “віртуальну літературу”» український літературознавець, теоретик літератури, поет Юрій Завадський: «... справа вивчення «віртуальної літератури» не обмежується літературознавством, – мусимо завжди мати на увазі й комп’ютерні науки, психологію людини, кібернетику, загальні культурні тенденції, стиль, графоманію – врешті, все, що визначає смаки та орієнтації нашого сучасника. І не хочеться лише констатувати існування тих чи інших сайтів, порталів, форумів, – ця сумна статистика, врешті, нічого не дає ані розвиткові літератури, ані не поглиблює її розуміння» [5].

Такий напрям сучасної літератури, в якому креативно практикує Андрій Бутаков, як Інстаграм-поезія як найкраще співпадає із ритмом сучасного життя. На рецепцію літературного твору формою більш як пару сторінок – обмаль часу, а знайомство з черговим витвором ізмаїльського поету достатньо декілька хвилин. І, можливо, це будуть ті світлі миттєвості життя, які долучать людей до все зростаючої спільноти цінителів творчості Андрія Бутакова та шанувальників Інстаграм-поезії.

Вагомим чинником у такого роду спілкуванні автора зі своєю публікою є відсутність процесу купування/завантаження тексту. Для цього досить підписатись на сторінку автора та отримувати свіжачи поетичні тексти, підтримати його «лайком», супроводити свою рецепцію коментарем, якій, в свою чергу стає миттєво доступним авторові. Такі умови мали лише народні співці на кшталт Гомеру чи українських кобзарів, але вони не мали такої масової публіки. Але саме Інстаграм надає вільну можливість швидкої комунікації з поезією сучасних авторів, поширюючи також чисельність пошанувачів творчості Гомеру та українських кобзарів.

Бібліографія:

1. Андрей Бутаков. Instagram адреса: butakovshapiro. *Instagram*. URL : <https://www.instagram.com/butakovshapiro/>
2. Rupī Kaur. *Instagram*. URL : https://www.instagram.com/rupikaur_/?utm_source=ig_embed
3. Наталя Крофтс (2011). Всі вірші Натали Крофтс. *Альманах «45- параллель»*. №4 (172) URL : https://45parallel.net/natalya_krofts/
4. MediaSapiens. У мережі запустили проєкт з найбільшою колекцією української поезії. *Detector media*. (22.05.2017.). URL : <https://ms.detector.media/onlain-media/post/18950/2017-05-22-u-merezhni-zapustili-proekt-z-naibilshoyu-kolektsieyu-ukrainskoi-poezii/>
5. Yuri Zavadsky (Юрій Завадський). Поезія. net. Тези про «віртуальну літературу». *International literary agency*. URL: <http://yuryzavadsky.com/37>

**БОЛГАРСЬКИЙ ФОЛЬКЛОР: КОНТЕКСТ
ЛОКАЛЬНО-РЕГІОНАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА**

Микола Зимомря

доктор філологічних наук, професор

Дрогобицький державний педагогічний університет ім. Івана Франка

Не буде перебільшенням, якщо стверджувати: буджацький фронтир складає суб'єктивність величини з проєкцією на системне вивчення фольклорного ричища багатьох народів, у т.ч. українського, румунського, російського і передусім болгарського, а саме в контекстуальному прочитанні зразків усної народно-поетичної творчості стосовно локально-регіонального середовища. У цьому зв'язку прагну виокремити тут споминальну рефлексію особистісного характеру. Автор цих рядків брав участь 5-7 лютого 1991 року в роботі авторитетного форуму «Болгаристика в системі суспільних наук: досвід, уроки, перспективи». Він відбувся в Харківському університеті. Власне,